

Nu am știut să te păstrez

Gabriel Stănciulescu

Nu am știut să te păstrez

Știm amândoi că viața-i scurtă,
M-am tot ferit, dar vreau să îți spun,
Aștept de mult să-ți bat la poartă,
Când te privesc cu greu mă adun.

Te-aș fereca, ca slova în gând,
M-aș amăgi că mă iubești,
Apoi ți-aș cere, în primul rând,
Să îmi fii mai mult decât îmi ești.

Mai vreau un pic de mângâiere,
Un strop din stocul tău de amor,
Să-mi dai din sursa de plăcere
Săruturi strânse într-un izvor.

Și iar mă-ntorc la mine-n gânduri,
Din nou speranțele trișează,
Mă simt răpus de valuri tulburi,
Dar te doresc, dorința-i trează.

Aș face tot să-mi fii o floare,
Eu ți-aș dărui mai mult din crez,
Cândva voi ști și cum se moare,
Dar nu am știut să te păstrez!

Autor: Gabriel Stănciulescu